

PAN JEZUS PROSI: TRWAJ! spotkanie w grupie

Prowadzący przygotowuje salę, karty do powieszenia na tablicy – uproszczoną wersję tekstu biblijnego i wnioski z rozmów, trzy arkusze szarego papieru, pisaki, obrazki z aktem poświęcenia dziecka Najświętszemu Sercu Pana Jezusa i kartki ze zdaniem-modlitwą. W Piśmie Świętym zaznacza tekst: J 15,5

Modlitwa

Prowadzący wyraża radość ze spotkania z dziećmi i zaprasza je do kręgu. Wskazuje dziecko, które zapala świecę. Wszyscy odmawiają Modlitwę do Ducha Świętego i siadają w kręgu.

Śpiew np.: Duchu Święty, przyjdź...

– Rozmowa wprowadzająca. Prowadzący stara się powtórzyć z dziećmi wnioski z poprzedniego spotkania. Prosi je, aby powiedziały, co to znaczy przyprowadzać kogoś do Pana Jezusa, czyli co to znaczy być apostołem. Prosi je, aby zastanowiły się, czy wystarczy kogoś tylko przyprowadzić. Przyszedł na adorację, to fajnie. Możemy się już nim nie interesować. Zaczął uczyć się religii, ma już zeszyt, zrobiliśmy swoje, niech sobie radzi... A jeśli następnym razem już nie przyjdzie? A jeśli przestanie się uczyć, prowadzić zeszyt?

– Prowadzący słucha wypowiedzi dzieci, kieruje rozmową, ale nie komentuje. Może jedynie na argumenty typu: trzeba mu pomóc/ trzeba się tym, kogo przyprowadziliśmy, opiekować, odpowiadać pytaniem: Dlaczego tak uważasz? Dlaczego tak mówisz?

– Spotkanie ze słowem Bożym. Prowadzący podsumowuje dyskusję stwierdzeniem: Zobaczmy, co na ten temat mówi Pan Jezus. Wyznacza dziecko – lektora i prosi go o przeczytanie zaznaczonego tekstu.

– Po przeczytaniu tekstu przynajmniej dwa razy (jest trudny), prowadzący wraca do rozmowy prowadzonej na początku. Przypomina dzieciom, że próbowały odpowiedzieć sobie na pytanie co należy zrobić z tym, kogo przyprowadziliśmy do Pana Jezusa i dlaczego tak mamy postępować. Pyta je, czy potrafią już podać temat spotkania. Zapewne dzieci zgadną bez

problemu, ale – jeśli nie - należy je pochwalić za próbowanie. Powiedzieć im, że są bardzo blisko i przypiąć na tablicy temat: *Pan Jezus prosi – trwaj!*

Śpiew np.: Wyznaję, że co dzień potrzebuję Ciebie...

– Prowadzący pyta dzieci, co to znaczy trwać. O jakim trwaniu mówi Pan Jezus. W rozmowie dzieci „wspólnie” formułują pierwszy wniosek do zawieszenia na tablicy: *Trwać to być złączonym z Panem Jezusem. Chcieć tak postępować, jak On chce i liczyć zawsze na Jego pomoc.*

– Prowadzący „drażni” dalej. Pyta dzieci dlaczego mają być złączeni z Panem Jezusem. Dlaczego mają postępować tak, jak On chce? I... jaki to ma związek z tymi, których przyprowadziliśmy do Niego? Oczekuje odpowiedzi, że trwanie przy Jezusie to również trwanie (wytrwanie) przy tych, których do Niego przyprowadziliśmy. A tego nie damy rady robić bez łaski Bożej. Wniosek z tej rozmowy prowadzący umieszcza na tablicy: *Trwać to, z pomocą łaski Bożej, pomagać, opiekować się, wspierać, zachęcać, nie opuszczać w trudnościach.*

– Prowadzący prosi, aby każde dziecko pomyślało i opowiedziało jedną sytuację, w której ktoś przy nich trwał i wytrwał.

Śpiew np.: (czas na pomyślenie): Tyś jak skała, Tyś jak wzgórze...

– Dzieci opowiadają. Prowadzący podsumowuje opowiadania stwierdzeniem: Pomyślcie, czy każdy z was okazał wdzięczność temu, kto przy was trwał, i zawiesza na tablicy zdanie: *Okazujemy wdzięczność tym, którzy przy nas trwają, którzy pomagają nam trwać przy Panu Jezusie. Dziękujemy za nich Panu Jezusowi.* Następnie prosi, o ponowne przeczytanie tekstu z Pisma Świętego. Pyta: Dlaczego mamy trwać przy Panu Jezusie? O jakich owocach mówi Pan Jezus?

– Zapewne dzieci powiedzą, że Pan Jezus tak mówi, bo trwanie przy nim to stawanie się świętym. Te owoce to świętość. Prowadzący potwierdza, że jest to prawda. Ale... Czym jest świętość? Jak postępuje człowiek święty z tymi, których ma wokół siebie? Przecież to, że ich mamy – rodziców, koleżanki, kolegów, znajomych, przyjaciół, a szczególnie takich, których Pan Jezus przez nas pociągnął do siebie - to jest dar Pana Jezusa dla nas. Prowadzący oczekuje odpowiedzi, że człowiek święty to taki, który nie zostawia innych samych, bez pomocy. Troszczy się o nich. Prowadzący zadaje kolejne pytanie: Dlaczego tak mamy postępować? Czy dlatego, że chcemy być świętymi? To prawda i to jest najważniejsze zadanie, jakie

mamy do spełnienia na ziemi. Przez wszystko, co robimy, kim jesteśmy i będziemy w przyszłości, mamy być świętymi. Ale... Pan Jezus mówi: wy jesteście gałązkami złączonymi ze Mną – krzewem. Więc mówi o wspólnocie z Nim i ze sobą nawzajem. Prowadzący dąży do wyjaśnienia, że ci inni, „nam dani” też są wybrani przez Jezusa, też mają być świętymi. Wiesza na tablicy: *My będziemy świętymi tylko wtedy, gdy innym pomożemy nimi zostać.*

Śpiew np.: Wszystko mogę w tym, który...

– W jaki sposób? Prowadzący proponuje dzieciom dokładne „rozszyfrowanie” słów, które są zawarte w tekście z Pisma Świętego. Dzieli dzieci na trzy grupy. Wiesza na tablicy trzy arkusze szarego papieru. Na każdym jest fragment J 15,5 i pytanie. Na pierwszym: *Ja jestem krzewem winnym, wy jesteście latoroślami. Czyli... kim jesteśmy? Od kiedy jesteśmy „latoroślami”?* Na drugim: *Trwajcie we Mnie, a ja będę trwał w was, czyli będziecie świętymi. W jaki sposób Pan Jezus pomaga nam być świętymi?* Na trzecim: *Przyniesie owoc obfity. Co to znaczy?*

– Prowadzący pomaga grupom sformułować właściwą odpowiedź. Gdy odpowiedzi są gotowe, prosi przedstawicieli grup o ich przeczytanie. Na arkuszach powinny się znaleźć stwierdzenia: 1) Jesteśmy dziećmi Bożymi, tworzymy Kościół. Zostaliśmy wszczepieni w krzew winny, czyli zjednoczeni z Panem Jezusem, w chwili chrztu świętego. 2) Pan Jezus pomaga nam w tym - dał nam sakramenty święte. W nich sam Pan Jezus przychodzi do nas ze swoją pomocą czyli łaską. 3) Będziemy świętymi i przez nas Pan Jezus pomoże innym być świętymi.

– Prowadzący ustala z dziećmi treść modlitwy do powtarzania w myśli w czasie ciszy: *Panie Jezu pomóż mi trwać przy Tobie i przy tych, których mi dajesz.*

Śpiew np.: Święte imię Jezus...

Przygotowanie adoracji

– *Wyjaśnienie znaku.* Prowadzący wyjaśnia, że na zakończenie Nowenny adoracyjnej, którą dzieci podjęły dziewięć tygodni temu, każde z nich zawierzy siebie Najświętszemu Sercu Pana Jezusa. I postanowi, że tej modlitwy zawierzenia nauczy się na pamięć i będzie ją odmawiać zawsze, gdy przyjmie Komunię świętą.

– Na zakończenie adoracji, przed modlitwą w ciszy, wszystkie dzieci podejść przed ołtarz, tak bardzo blisko Pana Jezusa i wspólnie powiedzą Akt zawierzenia siebie Panu Jezusowi. Ten akt, podpisany przez siebie złożą na ołtarzu. Prowadzący rozdaje dzieciom tę modlitwę i daje im czas na jej podpisanie. Prosi, aby przyniosły ją na adorację.

– *Organizacja adoracji.* Prowadzący mówi dzieciom, że tym razem adoracja będzie inna. Każdemu daje kartkę i długopis i prosi, aby napisał na niej swoją, krótką modlitwę za tę osobę, którą w poprzedniej adoracji powierzył Panu Jezusowi. Prosi, aby była to modlitwa bardzo ogólna, aby nie podawać w niej takich szczegółów, które mogą zdradzić czyjeś trudne sprawy. Najlepiej pisać: *Panie Jezu, proszę Cię za kolegę, który jest chory, lub: Panie Jezu, proszę Cię za samotnego sąsiada.*

– Dzieci Piszą swoje intencje. Prowadzący każdą sprawdza. Pomaga napisać ją poprawnym językiem i na tyle ogólnie, że nie sprawi nikomu bólu. Uczy ich też pieśni, którą będą śpiewać po każdym wezwaniu. Ustala kolejność czytania intencji.

Zakończenie

– Prowadzący zaprasza dzieci do modlitwy na zakończenie spotkania. Mówi im, że będą rozważać tajemnicę: Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny, bo Maryja jest Królową wszystkich świętych.

– Prosi dziecko – lektora o odczytanie tekstu: J 15,5, nawiązuje do niego w krótkim rozważaniu i zaczyna dziesiątek różańca odmawiając Ojciec nasz... Dzieci po kolei odmawiają Zdrowaś Maryjo.. Prowadzący: Chwała Ojcu...

– Prowadzący prosi dzieci, aby każde przeczytało sobie jeszcze raz to co jest na tablicy i na arkuszach i kończy spotkanie.

Zgaszenie świecy